

РЕШЕНИЕ

№ 2066

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1264** по описа за **2023** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Р. П., срещу Решение № 4171 от 06.11.2022г. по н.а.х.д. № 3130/2022г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 96-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № (НП) 20-4332-003284 от 09.03.2020г., издадено от началник група СДВР, отдел „Пътна полиция“ към СДВР.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Възразяват се срещу изводите на СРС свързани с установяване на извършителя на нарушението, като се излагат съображения насочени, че качеството на собственик, не води до извод, че същият е и нарушителя на правилата по ЗДвП. Твърди се, че въззивният съд не е отговорил на възраженията свързани с незаконосъобразност на НП и нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

В открито съдебно заседание касационния жалбоподател не се явява.

Ответникът по касационната жалба СДВР - отдел „Пътна полиция“, не е изразил становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на въззивния

съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Наказателно постановление № 20-4332-003284 от 09.03.2020г., издадено от началник група „ОПП“ към СДВР на касатора, на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, са наложени две административни наказания - „глоба“ в размер на 850 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, за това, че на 29.11.2019 г., в 13:46часа, в [населено място], по Околовръстен път до №13, с посока на движение от [улица]към [улица], като собственик на л.а. „Форд Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС], който не може да посочи водача управлявал личният му л.а., при ограничение на скоростта 50 км.ч., за населено място, водача се движи с наказуема скорост 118км.ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия и приспаднат толеранс от 3 % в полза на водача). Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M №506.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица.

Районният съд правилно е установил фактите по делото, към които и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Неоснователно е възражението на касатора свързани със санкционирането й единствено поради това, че същата е била собственик на МПС, с което е извършено нарушението. Въззивният съд в решението си правилно е посочил, че отговорността на П. е ангажирана предвид непосочване от нейна страна на лицето управлявало МПС при констатиране на нарушението. Разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДвП изрично е предвидила, че: собственикът, отговаря за извършеното с МПС нарушение и че собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. По делото безспорно е било установено, че именно касационният жалбоподател е бил собственик на л.а. „Форд Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС], към момента на извършване на нарушението. Също така при попълване на декларация по чл.188 от ЗДвП на 24.01.2020г., П. е посочила, че не може да посочи кое лице е управлявало МПС-то на 29.11.2019г около 13.46ч. Предвид на което и в пълно съответствие със законовата норма, е ангажирана административнонаказателната й отговорност, за нарушението извършено с л.а. „Форд Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] на горепосочената дата и час.

Неоснователни са и твърденията съдържащи се в касационната жалба, че въззивният съд не е отговорил на възраженията свързани с незаконосъобразност на НП и нарушения на процесуалните правила. Тъкмо напротив, СРС подробно и мотивирано е изследвал: годността на радарната система - скоростомер и преминаването ѝ на периодична проверка; максимално разрешената скорост в процесния участък и конкретните параметри на установеното нарушение; спазване на условията и реда на Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г.; компетентността на органите издали АУАН и НП; липсата на основание да се приеме изтичане на срока по чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН; посочване в актовете на мястото на извършване на нарушението. Обсъдени са и възраженията свързани с ТР №1 от 26.02.2014г. на ОСК на ВАС; правилността на приложените санкционни норми от ЗДвП и липсата на маловажност на случая. Всички тези констатации се споделят и от настоящата съдебна инстанция, ето защо е безпредметно да се повтарят.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4171 от 06.11.2022г. по н.а.х.д. № 3130/2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :

1.

2.